

స్థానభ్రంశం

[యువ మాసపత్రిక]

'నరులు, సఖిములు, కేశములు

స్థానభ్రంశము పొందెనేని రాజింపరు'

అంటాడు శ్రీ చిన్నయసూరి !

అప్పటికీ, ఇప్పటికీ, ఎప్పటికీ

అది నిత్య సత్యమేమో! !

స్థాన భ్రంశం

నిన్న మువ్వయి!

ఈవేళ మువ్వయ్యొకటి!

రేపు ఒకటి!

రేవటికి సరిగ్గా నాలుగు నెలలవుతుంది - తనకూ, దేవకికీ అనుబంధం తెగిపోయి!

దేవకి—ఆమె జిప్తికి వస్తే పుల్లెముగ్గల పరిమళాలు, లేత చెక్కెళ్ల మీద 'ఇంటిమేట్ సెంటు' నాసన, మెడల వంపుల మధ్య దాగి మత్తెక్కించే 'ఉడుకులోన్' తీయని స్పర్శ, వెన్నెల రాత్రులు — ఎన్నో జిప్తికి వస్తాయి సారథికి!

దేవకిమీద ఈవేళికి తనకు కోపంలేదు జాలితప్ప.

సిగరెట్టు ముట్టించేడు సారథి—'మార్లబరో' ఘాటు గొంతును తినేస్తోంది.

ఈ నాలుగు నెలలుగా ఇది కొత్త అలవాటు - ఏ సిగరెట్టు దొరికితే అది కాలచటం—అరగంట క్రితం 'షిప్ కేప్టెన్' గదిలోకి వెళ్తే సిగరెట్ అఫర్ చేశాడు. దాన్ని అప్పుడు కాలచేదు, జేబులో వుండిపోయింది. ఇప్పుడు అక్కరకు వచ్చింది. పొగ గట్టిగా పీల్చి వదిలేడు.

దేవకిని గురించిన ఆలోచనలనుండి తప్పించుకోటం ఆసాధ్యంలా కనుపించింది సారథికి! ఇంట్లో వుంటే సరేసరి- ఒంటరితనం- వెర్రెత్తించే జ్ఞాపకాలు-డ్యూటీలో వున్నా అంతే- పదిమంది మధ్య తిరుగుతున్నా, ఆలోచనలు ఎప్పుడూ వంటరివే కదా!

పనిలో తల దూర్చాలన్నా సాధ్యం కావటంలేదు.

వెనుక పెద్ద శబ్దమయితే, తిరిగి చూసేడు సారథి!

'గేంట్రి' పని ప్రారంభించింది. 'షిప్ డెక్'మీద నుండి కదిలి 'హేచ్' వైపుకు వెళ్ళేడు. లోనికి తొంగి చూశాడు, సగానికి పైగా 'ఫాస్పేటు ఇసుక' తోపల వుంది!

రేపు మధ్యాహ్నానికి కాని 'అన్ లోడింగు' పూర్తి అయ్యేలా లేదు.

రాక్షసిలా నోరు తెరుచుకున్న 'గేంట్రి బకెట్' కడుపునిండా ఇసుక నింపుకుని మళ్ళీ నోరు మూసుకుని మెత్తని శబ్దంతో పైకిలేచింది.

'రోప్ వే' మీద నిశ్శబ్దంగా కదలి 'కన్వేయరు బెట్టు' మీద నోరు విప్పి ఇసుకను వంపేసింది. మళ్ళీ వెనక్కు వచ్చి ఇసుకను నోట కరుచు కుంటోంది.

ఓడ 'డెక్'మీది తెల్లని పాల దీపాలు రాత్రిని పగలుగా మార్చే స్తున్నాయి. ఈ తెల్లదీపాల ముందు 'బెర్తు'మీది దీపాలు వెల వెలబోతున్నాయి. నల్లని 'కన్వేయరు బెట్టు'మీద తెల్లగా మెరుస్తూ ఫాస్ఫేటు ఇసుక పాములా ముందుకు సాగిపోయి సిమ్మెంటు తేంకులో పడిపోతోంది. అక్కడనుండి ఎరువుల ఫ్యాక్టరీకి రవాణా అయిపోతుంది. 'బాల్ మిల్లు'లో ఇసుకపగుళ్ళ మధ్యపడి నలిగి నుసి అయిపోయి 'ఫాస్ఫారిక్ ఆసిడ్ రియూక్టరు'లోకి జారిపోయి అక్కడ 'సల్ఫ్యూరిక్ ఆసిడ్'తో రియాక్షన్ పొందుతుంది. తరువాత 'క్లెయిరు'మీద వడగట్టబడి మిగిలి పోయిన 'జిప్సమ్' ముద్దలా విడిపోతుంది.

ఎక్కడ పుట్టిందో ఈ ఇసుక! ఎక్కడికి చేరుకుంటోంది!

ఈ ఇసుక ఏ ఆమెజాన్ నవీ సైకతాల్లోనివో! దప్పికతో నీళ్ళు త్రాగటానికి ఎన్నెన్ని మృగాలు ఈ ఇసుకమీద తిరుగాడాయో! పక్షుల రేత అడుగుజాడలు ఎన్ని ఈ ఇసుకమీదపడి చెదిరిపోయాయో! ఎన్ని ప్రేమ జంటలు ఈ ఇసుకమీద కూర్చొని కబుర్లు చెప్పుకున్నాయో! ఎన్ని మానవ కంకాళాలు నవీప్రవాహంలో కొట్టుకొచ్చి ఒడ్డునపడి, ఎండి, శిథిలమై ఈ ఇసుకలో కలిసిపోయాయో! ఎక్కడోపుట్టి స్థానభ్రంశం పొంది ఇక్కడకు వచ్చింది. సల్ఫ్యూరిక్ ఆసిడ్తో రసాయనికంగా మార్పు పొంది 'జిప్సమ్'గా మళ్ళీ స్థానభ్రంశం!

చిన్నతనంలో చదివిన 'కెమిస్ట్రీ' పాఠం గుర్తుకొచ్చింది సారథికి.

రెండు మూలకములు రసాయనికముగా కలిసి మార్పులు పొంద

టంలో 'స్థానభ్రంశం' ఒక రకం! అంటే, ఈ విధానంలో ఒక మూలకం మరో మూలకాన్ని త్రోసిరాజని దాని స్థానం ఆక్రమించుకుంటుంది.

దేవకి తనను త్రోసిరాజంది !

రాజుతో వెళ్ళిపోయింది.

దేవకి స్థానభ్రంశం పొందింది.

“నరులు, నఖములు, కేశములు స్థానభ్రంశము పొందెనేని రాజీం పరు” అంటాడు చిన్నయసూరి. దేవకి కేశాలు ఎంత బావుంటాయి !

ఎంత పొడవయిన కురులు! తలంటు పోసుకుని గాలికి ఆరబెట్టు కుని వదులుగా రిబ్బనుతో ముడివేసుకుంటే — పిరుదులు దాటి మోకాళ్ళ వరకూ వేళ్ళాడుతూ గాలికి ఇటూ అటూ ఊగుతూ — ఎంత తీవిగా వుంటుందా జడ!

ఆ నల్లని త్రాచుపాములాటి జడకదూ, ముందు తనకు దేవకిని పరిచయం చేసింది !

హైదరాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో పై బెర్తుమీద దేవకి ! మధ్య బెర్తు మీద తను అప్పటికి తనకూ, దేవకికీ పరిచయం లేదు. నిద్రలో ఒత్తి గిల్లితే ఆమె నిడువయిన జడ పాములా జారి తన ముఖం ప్రక్కగా పడితే, ఆ కురుల పరిమళం ఆనాడే తనను కట్టిపడేసింది. చొరవచేసి ఆ జడను తన బుగ్గల క్రింద ఇరికించుకుని ఏమీ తెలియనట్లు నిద్రపోయేడు. మరుసటి ఉదయం దేవకి సుతారంగా జడను లాక్కుంటూ వుంటే తెలి వొచ్చింది తనకు! నిద్ర 'డిస్టర్బ్' చేసినందులకు దేవకి క్షమాపణలు చెప్పు కుంది. అదే మొదటి పరిచయం. తరువాత ఒక సంవత్సరంలోనే ఆ పరి చయం తమ వివాహానికి దారితీసింది.

దేవకిని తాను ఎంత గాఢంగా ప్రేమించేడు !

నీకూ, నాకూ మధ్య నిశీధి అంటూ నల్లని కురుల్ని ముఖంమీద వల్చగా కప్పేసుకుని తన గుండెలమీద ఆమె తల వాల్చిపెట్టు — నల్లని

మబ్బుల్లా కన్నుకున్న కురుల్ని సుతారంగా వేళ్ళతో తొలగించి చంవ
మామలాటి దేవకి ముఖాన్ని ఎంత ఆప్యాయంగా తిలకించేవాడు తను!

గుండ్రని ముఖం, నుమటన దోసగింజలా తిలకంబొట్టు, చెవులకు
ఎర్రని రాళ్ళ దుస్తులు - మబ్బుపట్టిన ఆకాశంలోంచి తొంగి చూస్తూ కన్ను
గీతే నక్షత్రాల్లా!

అజంతా చిత్రాల్లోని సుందరులను తాను చూడలేదు. కాని ఆ చిత్ర
రువుల్లోని సుందరులు దేవకి అంత అందంగా వుండరు. కేవలం ఆకృతి
లోని అందం ఎవడిక్కావాలి? నవ్వి నపుడు ముత్యాలు దొర్లిపోయినట్లుండే
పలువరుస - గులాబీ చెక్కిళ్ళమీద బుల్లి బుల్లి సొట్టలు - మెల్లగా వీణ
తీగెల్ని లాగి వదిలేస్తే కలిగే ప్రకంపనములాటి చిరునవ్వు - ఏ అజంతా
చిత్రాలు చూపగలవు?

“సార్”

“.....”

“సార్!”

“ఆ! ఏమిటి?” ఉలిక్కిపడ్డాడు సారథి.

“షివ్” బాగా పైకి తేలిపోయింది. “గేంట్రి మూవ్ మెంటు”
కష్టంగా వుందంటున్నాడు ఆపరేటరు.” హెల్పరు శివయ్య వచ్చి చెప్పేడు.

“ఫీఫ్ ఆఫీసరుతో మాట్లాడి “బేల్వెస్టింగ్” చేయిస్తానులే!”
అంటూ కాబిన్ వైపు కదిలేడు సారథి.

ఆకాశంలో వెన్నెల గుమ్మడిపువ్వుల్ని తుంపి ఆరబెట్టినట్లుంది.
“వెన్నెలను చూస్తే సముద్రానికి ఆరాటం హెచ్చవుతుండట!” సారథికి
నవ్వాచ్చింది.

ఈవేళ పార్లమి. పోటు హెచ్చుగా వుంటుంది. సముద్రపు
కాలువలో, అంటే ఈ బెర్త్ దగ్గర నీటిమట్టం పెరుగుతుంది. నీటి
మట్టంతో బాటు ఓడ కూడా పైకిలేస్తుంది. ఓడ తేలి, పైకి లేస్తున్నకొద్దీ

“గేంట్రి”కి “ఆపరేషన్” కష్టమయిపోతుంది. అందుకే “బేలెస్టింగ్” చెయ్యాలి. అంటే, షిప్ లోకి నీళ్ళు నింపి ఆ బరువుకు లోతుకు మునిగేటట్లు చేయాలి. సముద్రపు ఆటు పోటుల ననుసరించి ఈ బాధలు తప్పవు.

కేబిన్ తలుపులు తెరుచుకుని లోనికి అడుగుపెట్టాడు సారథి.

ఎయిర్ కండిషన్ కేబిన్ అవటం వలన ఒక్కసారి చల్లని వాతావరణం చుట్టుముట్టింది. రెస్టారెంటులోనికి తొంగి చూశాడు. పాశ్చాత్య సంగీతపు హోరు మధ్యలో “క్రూ” డేన్సు చేస్తున్నారు. చప్పట్లు చరుస్తూ గోలచేస్తున్నారు. వాళ్ళలో చీఫ్ ఆఫీసరు ఎక్కడా కనుపించలేదు.

మెల్లెక్కి, పై అంతస్తులోనికి వెళ్ళి “చీఫ్” గదిముందు నిలబడి మెల్లగా తలుపు తట్టేడు. తలుపు తెరుచుకుంది.

“హల్లో ఫోర్ మెన్” అంటూ పలుకరించేడు చీఫ్. “కమిన్” అన్నాడు గ్రీకు యాస ఇంగ్లీషు పలుకుబడితో.

“షిప్ అన్ లోడింగ్ కష్టంగా వుంది, “బాలెస్టింగ్ చేయించాలి” అన్నాడు సారథి ఇంగ్లీషులో.

“ఘ్యూర్! సిటాన్” అంటూ సారథికి సోఫా చూపించి కాగితం మీద వీవో అంకెలు వేశాడు. తరువాత “కేలిక్యులేటర్” మీద రెండు ఊణాల్లో గుణకారాలు భాగహారాలు ముగించేడు. ఫోన్ తీసి ఎవరితోనో గ్రీక్ లో మాట్లాడేడు.

సారథి గవంతా కలయజూశాడు. పరిశుభ్రంగా, ఎంతో ఆహ్లాద కరంగా వుంది ఆ చిన్నగది. తీర్చిదిద్దినట్లు ఒక మూలగా చిన్నబెడ్ మీద తెల్లని దుప్పటి, మరో మూలగా ఒక పేబిలు, రెండు సోఫాలు, గోడకు అమర్చి పేబిలు మీదకు వంగిన చిన్న లేంప్! గోడుకు-నగ్నంగా వడుకొని వున్న గ్రీక్ అమ్మాయి రంగులచిత్రం అతికించి వుంది. పేబిలుమీద గ్రీకు మేగజైన్లు, చిన్న పేపు రికార్డులు, సుమారు వదిలూ “కేసెట్లు,” సిగరెట్లు పాకెట్లు, ఆప్రే ఒక జత హేండ్ గ్లవ్స్, ముక్కుకు తగిలించు

కునే చిన్న “రెస్పిరేటరు” ఇత్యాదులన్నీ వున్నాయి. బెడ్ మీద పడుకుంటే దగ్గరగా కనుపించేలా ప్రేములో రెండు అందమైన అమ్మాయిల ఫొటోలు వున్నాయి.

“చీప్ ఆఫీసరు” మాట్లాడడం ముగించి ఫోను పెట్టేసి సారధివంక తిరిగాడు.

“ఫోర్ మెన్! విస్కీ తీసుకుంటావా?”

“డ్యూటీలో వుండగా తీసుకోను. థాంక్యూ!” అన్నాడు సారధి చిరునవ్వుతో.

“గుడ్!” అంటూ క్రింద కేబిలు క్రింద అట్టపెట్టెలోంచి “బేలెంపైన్” విస్కీ సీసాతీసి ఒక గ్లాసులో ఒంపుకొని ప్లాస్కులోంచి రెండు “ఐస్ క్యూబ్స్” తీసి అందులో పడేశాడు.

కోకో కోలా టీన్ను మూత తెరిచి సారధి ముందుంచేడు.

ఆ ఫోటో ప్రేముల్లోని అమ్మాయిలు ఎవరు?” సారధి కుతూహలం అణచుకోలేక “కోక్” సిప్ చేస్తూ అడిగేడు.

ఇటు ప్రక్క ఆమె నా మొదటి భార్య. అటువైపు యువతి నా మూడో భార్య.”

అర్థంకానట్లు నోరు తెరచుకు చూశాడు సారధి.

అంతలోనే చీప్ మళ్ళీ అన్నాడు.

“మొదటి ఆమె నాకు విడాకులిచ్చేసింది. అయినా ఆమెంటే నాకు చాలా ఇష్టం. అందుకే ఆమె ఫొటో వుంచుకున్నాను. రెండో భార్యతో నాకు సరిపడలేదు. చాలా “క్రుకెడ్ వుమెన్!” నేనే వదిలేశాను. నా మూడో భార్య ప్రస్తుతం నాతో వుంటోంది. ‘ఏడెన్స్’లో టీచరుగా పని చేస్తోంది.”

‘డన్ హిల్’ సిగరెట్టు పేకెట్ విప్పి సారధికి ఒకటి ఇచ్చి తనొకటి ముట్టించేడు.

సారధికి చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది.

విడాకుల గురించి “చీప్” ఎంత తేలిగ్గా మాట్లాడుతున్నాడు!

అసలు పాశ్చాత్య సాంప్రదాయమే అంత! ‘విడాకులు’ అంటే వాళ్ళ దృష్టిలో చాలా తేలిక! మనుష్యుల మధ్య అనుబంధాలా తక్కువే!

“నీ భార్య నిన్ను వదిలేసి మరొకడితో వున్నందుకు నీకు బాధగా లేదా?” అడిగేడు సారధి.

“బాధ ఎందుకు? ఆమెకు ఇష్టమయిన మనిషితో ఆమె ఉంటోంది. కాదనే హక్కు నాకెక్కడిది?”

“మరి పెళ్ళి చేసుకున్నావు కదా! అది హక్కు కాదా? బంధం లేదా?”

“పెళ్ళి ఒక ‘సోషియల్ కాంట్రాక్ట్!’ అంతే!” తేలిగ్గా అని మొదటి రెండు విస్కీ ముగించి రెండో రెండు ఒంపుకున్నాడు గ్లాసులో.

“నీ మొదటి భార్య, రెండో భార్య కాపురాలు చేసుకుంటున్నారా?” కోక్ త్రాగటం ముగించి ఖాళీ డబ్బా ‘డస్ట్ బిన్’లో పడేస్తూ అడిగేడు సారధి.

“మొదటి భార్య వీధెన్స్ లోనే వుంటోంది. ఆమె భర్త డాక్టరు! ఇద్దరు పిల్లలు కూడా వున్నారు. రెండో ఆమె ఫ్రాన్స్ వెళ్ళిపోయిందని విన్నాను. వివరాలు తెలియవు” అన్నాడు.

“చాలా విచిత్రంగా వుంది” అనుకున్నాడు సారధి.

“ధేంక్యూ! నేను వెళ్తాను!” అంటూ సోఫాలోంచి లేచి “గుడ్ నైట్” చెప్పి బయటకు వచ్చాడు. వాచీ చూసుకున్నాడు. పదింటాపు

అయింది. ఇంకో సలభై అయిదు నిమిషాల్లో ఈ 'షిప్టు' అయిపోతుంది. వివరాలన్నీ 'లాగ్ బుక్'లో వ్రాయాలి. 'బ్రేక్ డౌను' సమయమంతా విడి విడిగా వ్రాసి కొరణం రాయాలి. బోలెడు తతంగం! 'డెక్' మీదకు వచ్చేడు సారధి. అవతలి బెర్తుమీద ఆగివున్న 'వార్ షిప్టు'లో ఏదో సినిమా వేస్తున్నారు. బొమ్మలు అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. మసగ్గా కదిలిపోతున్నాయి. దూరాన, కొండమీది లైట్ హౌస్ నిర్విరామంగా తిరుగుతోంది. 'డెక్' చివరకు నడిచేడు! ఆకాశంలో నిండుపున్నమి చంద్రుడు! వెన్నెల నీటిమీదపడి వింతగా ప్రతిఫలిస్తోంది. చిన్న చిన్న కెరటాలు మెల్లగా కదిలి వెన్నెల నీడల్ని మడతలు పెడుతున్నాయి.

మళ్ళీ దేవకి జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

దేవకితోబాటు రాజు కూడా గుర్తుకు వచ్చేడు!

రాజు! ఎంత దుర్మార్గుడు?! దూరపు చుట్టమై తనింటికి వచ్చేడు. దయ్యమై పీడించేడు. రెండు వారాలు తనింట్లో ఉన్నాడు. వలపన్ని దేవకిని వశం చేసుకున్నాడు. ఆ స్తిపాస్తులు ఎరచూపించేడు. మాయ చేశాడు! దేవకిని తనకు కాకుండా చేశాడు.

దేవకి తనను మోసంచేసింది, దారుణంగా!

నాలుగు నెలల క్రితం ఓ దినం తెల్లవారేసరికి తన ప్రక్కన దేవకిలేదు.

వీధి గదిలోని రాజుగాడూ కనుపించలేదు. వీరువలోని అయిదు వందల రూపాయలూ కనుపించలేదు. లోకుల నవ్వులు మాత్రం వినిపించేయి. ఇప్పటికీ వినిపిస్తూనే వున్నాయి.

“మీ ఆవిడ కనుపించటంలేదు ఈ మధ్య! ఎక్కడకు వెళ్ళింది?” అని మిత్రులడిగితే సమాధానం చెప్పలేక తల దించుకుంటున్నాడు.

చీఫ్ ఆఫీసరు చెప్పినంత తేలిగ్గా తనెందుకు చెప్పలేక పోతున్నాడు?

‘తన కిష్టమై ఎవడితోనో లేచిపోయింది. కాదనటానికి నేనెవర్ని?’ అని తాను చెప్పగలడా? ఉహూ! చెప్పలేడు! చెప్పకూడదు! ఈ సంఘంలో ఈ వ్యవస్థలో, ఈ రక్తంలో, ఈ గాలిలో వివాహానికి చాలా విలువ వుంది. ఈ వ్యవస్థ గురించి తేలిగ్గా మాట్లాడితే జనం హర్షించరు.

ఇప్పటికీ చీఫ్ ఆఫీసరు మొదటి భార్యను ప్రేమిస్తూనే వున్నాడు, ఆమెను మరిచిపోలేదు.

తనూ దేవకిని అభిమానిస్తూనే వున్నాడు, ఆమెను మరిచిపోలేక పోతున్నాడు.

వ్యవస్థలో తేడాలున్నా ప్రేమలో మాత్రము తేడాలుండవు కాబోలు !

దేవకి ఎలా వుందో !

“ఆమె తిరిగి తన వద్దకు వచ్చేస్తే ఎంత బాగుండును ?” అను కున్నాడు.

సారథి కెరటాల వంక చూస్తూ!

ఆయిల్ బెర్తుమీది శేంకరు గట్టిగా కూత పెడుతోంది.

*

*

*

అదే రాత్రి, అదే సమయంలో—

విజయవాడలోని సత్యనారాయణపురంలోని ఓ పెంకుటింట్లో - ఓ సులక మంచంమీద బోర్లా పడుక్కొని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది దేవకి.

“ఎంశుకా దొంగ ఏడుపులు! ఇంతకీ మధ్యాహ్నం నేను ఇంట్లో లేనప్పుడు వచ్చిన ఆ వెధవెవడు?”

అరుస్తున్నాడు రాజు.

అతని గొంతు కర్కశంగా వుంది, మాటలు తూలుతున్నాయి. మనిషి ఊగుతున్నాడు.

దేవకి ఏడుపు మాని కళ్ళు తుడుచుకుని రాజువైపు కోపంగా చూసింది.

రాజు హేళనగా నవ్వి "ఎందుకలా చూస్తావ్ ? నువ్వేం సతీ సావిత్రివా? ఆలా కోపంగా చూసినంతలో మాడిపోతాననుకున్నావా? అయినా- మొగుణ్ణి మాయచేసి వచ్చేసిన ముండవి - నీకు పాతివ్రత్యము ఏమిటి?" అంటూ గదిలోంచి బయటకు నడిచి విసురుగా అవతల గొక్కెం పెట్టేడు.

దేవకి తలుపు వంకే చూస్తూ వుండిపోయింది.